KOP
625

Nazwisko JAKUBIK

Imiona Cretan **Pseudonim**

Z domu

Data urodzenia 05.10.1919 **Miejscowość, kraj** Majdan Kiełczewski, pow. Węgrów

Data śmierci 21.10.2015 **Miejscowość, kraj** Floryda, USA

Lat życia 96

Adres cmentarza Amerykańska Częstochowa

Źródła: „Wiarus Karpacki" dodatek do nr 162, Weteran nr 1135, s. 22-25

Archiwum Osobowe Emigracji im. B. Jeżewskiego Biblioteka Polska POSK w Londynie.

Zawód ..... **Tytuły naukowe** .....

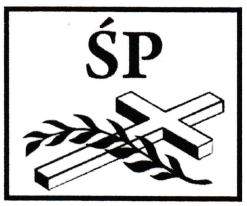
Rodzaj wojska Pułk Ułanów Karpackich **Stopień wojskowy** st. wachm.

Odznaczenia .....

.....

.....

„Ułan karpacki", dodatek do nr 162

21 października 2015 r. w wieku 96 lat zmarł na Florydzie w USA st. wachm. Czesław JAKUBIK, żołnierz Pułku Ułanów Karpackich. Członek Stowarzyszenia Ułanów Karpackich, fundator sztandaru dla Batalionu Czołgów Ułanów Karpackich w Gubinie. Pogrzeb śp. Czesława Jakubika odbył się w sobotę, 31. października 2015 r., w Narodowym Sanktuarium Matki Bożej Częstochowskiej (ang. National Shrine of Our Lady of Czestochowa) w pobliżu Doylestown, w stanie Pensylwania. Mszę żałobną w kaplicy cmentarnej i egzekwie na cmentarzu weterańskim odprawił ks. kanonik Rudolf ZUBIK. Odszedł kolejny Ułan Karpacki z nielicznie już żyjących.

ŚP.
Czesław Jakubik

Dnia 21 października 2015 r. zmarł na Florydzie ś. p. Czesław Jakubik, zasłużony weteran, b. komendant Placówki 36 SWAP w Passaic, NJ, oraz były dyrektor Zarządu Głównego SWAP w Nowym Jorku.

Pochodził z Mazowsza. Urodził się w 5 października 1919 r. we wsi Majdan Kiełczewski, pow. Węgrów. Po ukończeniu szkoły powszechnej rozpoczął naukę w gimnazjum w Ostrowii Mazowieckiej. Z powodu tragicznej śmierci ojca, który zginął w katastrofie kolejowej, i pogorszeniu się sytuacji finansowej rodziny, Czesław zdecydował się przerwać naukę w gimnazjum i ochotniczo wstąpił do wojska. Skierowany został do szkoły żandarmerii w Grudziądzu, a po jej ukończeniu kolejnym etapem był czteromiesięczny kurs w Ostrowii Mazowieckiej, skąd trafił do Warszawy z przydziałem do szwadronu żandarmerii, który ochraniał stołeczne instytucje wojskowe, m.in. gmach, w którym mieszkał i urzędował marszałek Edward Rydz-Śmigły.

We wrześniu 1939 r. kapral Czesław Jakubik w szeregach szwadronu żandarmerii opuścił Warszawę udając się w ślad za ewakuującymi się centralnymi urzędami, aż do granicy polsko-węgierskiej. Po jej przekroczeniu, został rozbrojony i internowany przez władze węgierskie. Kilka miesięcy internowania przebył z kolegami w znośnych warunkach na kwaterach prywatnych u węgierskich rodzin, którym polscy żołnierze pomagali w pracach gospodarczych.

W kwietniu 1940 r. Czesław Jakubik zbiegł z miejsca internowania i dotarł do Budapesztu, gdzie po otrzymaniu pomocy w polskiej ambasadzie, przedostał się z grupą takich jak on „turystów Sikorskiego" do

Jugosławii. W Belgradzie w polskiej ambasadzie otrzymali paszporty i pieniądze. Ich dalsza droga wiodła pociągiem przez całą Jugosławię i Grecję do Aten, skąd na pokładzie polskiego statku handlowego „Warszawa" dopłynęli do Bejrutu w Libanie, będącego pod francuskim protektoratem. Stąd skierowano ich do Homs w Syrii, gdzie organizowała się polska Samodzielna Brygada Strzelców Karpackich. 12 czerwca 1940 roku Czesław Jakubik został przyjęty w jej szeregi do oddziału kawalerii.

Po klęsce Francji w czerwcu 1940 r., Samodzielna Brygada Strzelców Karpackich chcąc uniknąć internowania przeszła z bronią w ręku i pełnym wyposażeniem do Palestyny, będącej pod protektoratem brytyjskim. W grudniu 1940 r. polska formacja przetransportowana została do Aleksandrii w Egipcie. Dywizjon kawalerii, w którym służył kapral Czesław Jakubik, w lutym 1941 r. przemianowany został na Pułk Ułanów Karpackich. Po przeszkoleniu, w sierpniu 1941 r. Czesław Jakubik ze swoim pułkiem trafił do portu Tobruk w Libii, gdzie do stycznia 1942 r. brał udział w jego obronie. Jego bezpośrednim

dowódcą był ppor. Adolf Bocheński.

Po powrocie do Egiptu, Czesław Jakubik ze swoim pułkiem latem 1942 r. przetransportowany został do Iraku, gdzie trwała koncentracja polskich oddziałów znajdujących się na Bliskim Wschodzie. W ten sposób w lipcu 1943 r. powstał II Korpus Polski pod dowództwem gen. Władysława Andresa. W jego szeregach Czesław Jakubik ponownie trafił przez Syrię i Palestynę do Egiptu, by w styczniu 1944 r. odpłynąć do Włoch, gdzie wziął udział m. in. w bitwie pod Monte Cassino. W walkach o Ankonę w lipcu 1944 r. został ranny w obie nogi. Po wyleczeniu z ran w grudniu 1944 r. został przeniesiony na południe Włoch do formującej się 14 Wielkopolskiej Brygady Pancernej, którą wkrótce przetransportowano do Egiptu, gdzie przez 6 miesięcy żołnierze szkolili się na czołgach typu Sherman. Tam zastała ich wieść o kapitulacji Niemiec i zakończeniu wojny w Europie. Z tej okazji odbyła się w Kairze wielka aliancka defilada zwycięstwa, ale bez udziału polskich oddziałów, które pozostały w swoich obozach z kategorycznym zakazem ich opuszczania.

Z Egiptu Czesław Jakubik, już w randze plutonowego, wraz z innymi polskimi żołnierzami powrócił do Włoch, gdzie brał udział w powojennej okupacji tego pięknego kraju. W czerwcu 1946 r. wraz z II Korpusem Polskim trafił do Anglii. Po rozwiązaniu Polskich Sił Zbrojnych, przynależał w latach 1946-1948 do Polskiego Korpusu Przysposobienia i Rozmieszczenia. Po ostatecznej demobilizacji z wojska 22 września 1948 r. w randze sierżanta (wachmistrza), pozostał na emigracji w Anglii.

Za 10. letnią służbę wojskową wyróżniony był odznaczeniami polskimi *(Krzyż Walecznych, Krzyż Monte Cassino, Medal Wojska)*, brytyjskimi *(1939-45 Star, Africa Star, Italy Star, Defence Medal)* i włoskim - *Croce al Valor Militare.* /Wojenne losy Czesława Jakubika opisane zostały w książce pt. Dla ojczyzny ratowania. Szkice z dziejów wychodźstwa polskiego w Ameryce i inne, autorstwa piszącego te słowa/.

Czesław Jakubik po kilkuletnim kelnerowaniu w najlepszych restauracjach Londynu, w 1956 r. wyemigrował do Stanów Zjednoczonych, gdzie dzięki ciężkiej pracy a także szczęściu dorobił się znacznego majątku. Przeszedł drogę od kelnera do współwłaściciela wielkiej restauracji. Następnie został właścicielem firmy budującej domy. Później przyszły inwestycje w ziemię i fabryka chemiczna. Przez ten czas nie zapominał o swoich kolegach z wojska. 27 kwietnia 1975 r. wstąpił w szeregi Placówki 36 SWAP w Passaic, NJ, gdzie dał się poznać jako dobry i aktywny kolega. Z czasem objął funkcję komendanta Placówki. Był też jednym z dyrektorów Zarządu Głównego SWAP w Nowym Jorku. Podczas obchodów Święta Żołnierza w Amerykańskiej Częstochowie wielokrotnie maszerował na czele defilady. W 1999 r. ufundował sztandar dla 1 Batalionu Czołgów Ułanów Karpackich w Gubinie, który przejął tradycje Pułku Ułanów Karpackich.

Czesław Jakubik udzielał się też w weterańskich organizacjach środowiskowych, np. w Kole Karpatczyków w Chicago i w Związku Ułanów Karpackich. Współpracował z pismami pismami weterańskimi „Ułan Karpacki" i „Weteran", na łamach których publikował swoje teksty związane z przeżyciami wojennymi i powojenną działalnością kombatancką.

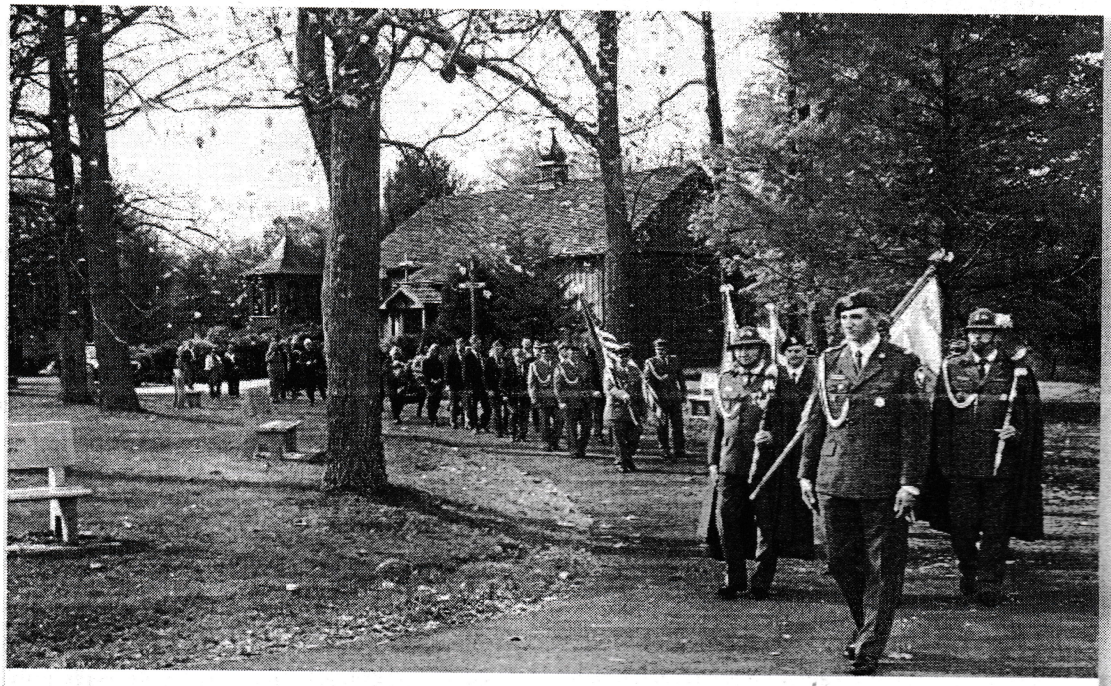
Czesław Jakubik czynnie udzielał się w życiu lokalnej Polonii w rejonie Passaic, NJ. W 1992 r. dostąpił zaszczytu bycia wielkim marszałkiem tego regionu w Paradzie Pułaskiego w Nowym Jorku.

Kilkanaście lat temu Czesław Jakubik z żona Janiną przeprowadzili się z New Jersey na słoneczną Florydę. Do końca życia utrzymywał kontakty z kolegami ze SWAP i dawnymi „karpatczykami" rozsianymi po całym świecie. W lutym 2008 r. podczas Wielkiego Zjazdu Sybiraków i Weteranów w Clearwater na Florydzie odznaczony został Medalem Pro Memoria przez ministra Janusza Krupskiego - kierownika Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Za zasługi dla SWAP Czesław Jakubik wyróżniony został następującymi odznaczeniami: *Mieczami Hallerowskimi, Medalem Zasługi SWAP, Medalem 75-lecia SWAP, Krzyżem 50-lecia Czynu Zbrojnego.*

Cześć Jego Pamięci!

* * * * * *

Kondukt żałobny w drodze na cmentarz. Na czele koledzy z Placówki 36 SWAP w Passaic, NJ

Ostatnie modlitwy na cmentarzu odmówił ks. kanonik Rudolf Zubik

Pogrzeb ś. p. Czesława Jakubika odbył się w sobotę, 31 października 2015 r. w Amerykańskiej Częstochowie, Doylestown, PA, z udziałem rodziny i członków SWAP z następujących Placówek: Pl. 12 w Filadelfii, Pl. 21/201 w Nowym Jorku, Pl. 36 w Passaic, Pl. 51 w Jersey City, Pl. 99 w Harrison, Pl. 123 w Nowym Jorku. Obecnych było dwóch weteranów II wojny światowej: Antoni Chrościelewski i Jan Malok. Zarząd Główny SWAP reprezentował kol. Anthony Domino - wice komendant naczelny.

Mszę żałobną w kaplicy cmentarnej i egzekwie na cmentarzu weterańskim odprawił ks. kanonik Rudolf Zubik. Zmarłego w imieniu Stowarzyszenia Weteranów Armii Polskiej w Ameryce pożegnał kol. Antoni Chrościelewski - komendant Okręgu 2. SWAP. Poczty sztandarowe wystawiły Placówka 36 w Passaic i Placówka 99 w Harrison.

Opracował: Teofil Lachowicz